

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

«Δι' ὃ ἐκφράζω καὶ γὰρ τὴν ἐφ' ὅρου ζωῆς εὐγνωμοσύνην μου, προτρέπων τοὺς ὑπὸ τοιαύτης παθήσεως πάσχοντας νὰ προσέλθωσι ταχέως εἰς τὸν **Θεοῦατρὸν** τοῦτον καὶ τύχωσι κτλ.»

Τὰ καταλάβετε. Πρόκειται πάλιν περὶ τοῦ κ. Κωστομήρη, μίρι, μίρι, τὸν ὅποτον θεραπευθεὶς τις λοχίας χειροτονεῖ διὰ τοῦ ξίφους του, ὡς ὁ ξενοδόχος τῆς Ἀλκάντρως τὸν Δὸν Κισώτην ἱππότην, χειροτονεῖ **Θεοῦατρὸν**.

Ὁ προβιβασμὸς εἶναι ἐκ τῶν λεγομένων θανατηφόρων ἀλμάτων. Ἀπὸ ὀφθαλμοῦατρὸς νὰ γίνῃ τις θεοῦατρός... καὶ εἰς ἀνώτερα, κύριε Κωστομήρη, μίρι, μίρι.

Ἄλλ' ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ του ὁ ἀγαπητὸς Λοχίας ἐλησμόνησεν ὅτι ἀφίνει τὸν Θεοῦατρὸν χωρὶς πελατείας. Διότι ἓνα θεὸν ἔχομεν ἢ κατὰ τὸν κ. Δαμαλᾶν, τρεῖς, καὶ αὐτοὶ δὲν πιστεύομεν νὰ πάσχουν ἀπὸ τραχώματα.

Ἄν καὶ γίνωνται μερικὰ πράγματα ἐδῶ κάτω, ποῦ ἂν ὑπῆρχε Θεὸς τοῦ Δαμαλᾶ με ἀνοικτὰ μάτια, δὲν θὰ τ' ἀφινε βεβαίως νὰ γίνωνται.

Ὡστε, κύριε Κωστομήρη, ἄφες τοὺς στραβοὺς θνητοὺς εἰς τὸ χάλι των, τὸ ὀφθαλμοῦατρεῖον καὶ τὸν κ. Ἀναγνωστάκη, καὶ ἐτοιμάσου εἰς οὐρανοπορίαν, νὰ πᾶς νὰ βρῇς τὸν λεγόμενον αὐτὸν Θεὸν, νὰ τοῦ τρίψῃς λίγο τὰ μάτια, νὰ δῇ ὅτι ἀφίνει ἀντιπροσώπους του ἐδῶ κάτω νὰ μᾶς κυβερνοῦν ἢ παλάμη τοῦ κ. Κοσονάκου, ὁ μῦτος τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ ἡ εἰς τρία χοιρίδια δυναμένη νὰ ἐνοικιάσῃ δωμάτια θεολογικὴ γαστήρ τοῦ κ. Δαμαλᾶ. Ἀμήν.

Ὁ κ. Δήμισσας ἀφοῦ λυπεῖται ὅτι διελθὼν ἐντεῦθεν ὁ διάσημος ἀφρικανολόγος κ. Σβαϊνφούρθ ἐγκατελείφθη ἀμνημόνευτος ὑπὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου, ἀφηγεῖται τὴν συνέντευξιν ἣν ἔλαβε μετ' αὐτοῦ «ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμαξίᾳ τοῦ Φαλήρου» (γνωρίζετε σεῖς τοιαύτην ἀμαξάν; οὐτ' ἐγώ).

Ἰδοὺ τί ἀναγράφει ἐκ τῆς συνεντεύξεως αὐτῆς.

Ἡ πρώτη ἐρώτησις ἦν τοῦ ἑκαμεν ὁ κ. Σβαϊνφούρθ ἦτο:

— Ἐχετε γεωγραφικὴν Ἑταιρίαν;

— Ὁχι, τοῦ ἀπήντησεν ἐκεῖνος, ἔχομεν Δήμισσαν.

— Καὶ τί μέρος λόγου τῆς ζωολογίας εἶναι αὐτὸς ὁ Δήμισσας;

— Εἶναι σύγχρος ἀφρικανός, κρατῶν με τοὺς χαυλιόδοντας αὐτοῦ ἐν ἐκπαιδευτήριον καὶ δύο τρία γεωγραφικὰ συνέδρια.

— Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὑρεθῶν πολλοὶ τοιοῦτοι σύγχροι, νὰ σχηματίσῃτε μίαν Ἑταιρίαν;

— Ὁχι, ἀγαπητὲ συνάδελφε Schweinfurth, διότι εἶμαι μοναδικὸς εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα;

— Εἴσθε θηλυκὸς τούλάχιστον;

— Ὁχι, δυστυχῶς, ἀρσενικός.

— Ἄν θέλετε νᾶλθετε μαζί μου εἰς τὴν Ἀφρικὴν, νὰ σᾶς εὐρῶ μίαν σύντροφον;

— Ἀ! ὄχι, ὄχι, ἐλησμονήσατε ὅτι εἶμαι Διευθυντὴς Ἐκπαιδευτηρίου.

Ἡ σιδηροδρομικὴ ἀμαξία τοῦ Φαλήρου ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας καὶ οἱ δύο σοφοὶ ἐχωρίσθησαν, τοῦ ἑνὸς τραβή-

ξαντος δι' Ἀφρικὴν, καὶ τοῦ ἄλλου εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Νέας Ἐφημερίδος, ὅπου ἐγράφησαν τ' ἀνωτέρω.

Πολλοὶ φίλοι ἀνεμένομεν νὰ ἐπανίδωμεν ὀγλίγωρα ἐδῶ τὸν φίλον Θεμιστοκλῆ Κανάρην τῶρα με τὸν διορισμόν του ὡς ὑποπρόξενον ἐν Ζαχαρδίζκ. Ἄλλ' εἴμεθα ἡττωδρίου τὸ Προξενεῖον τῆς Σμύρνης προάγεται εἰς Γενικὸν Προξενεῖον διὰ νὰ μείνῃ δὲ Γραμματεὺς αὐτοῦ ὁ κ. Κανάρης, ἔπρεπε νὰ προβιβασθῇ εἰς ὑποπρόξενον. Καὶ εἶναι λοιπὸν ὁ φίλτατος Κανάρης ὑποπρόξενος γραμματεὺς τοῦ Προξενείου Σμύρνης, πληρῶν τὴν θέσιν του μετὰ τῆς διακρινότητος αὐτοῦ δραστηριότητος, φιλοτιμίας καὶ εὐγενείας τρόπων ὑπὸ τὸν διακεκριμένον Γενικὸν μετ' ὀλίγας ἡμέρας Πρόξενόν μας κ. Γεννάδην.

Ἡ Ἑστία—τὸ μόνον περιοδικὸν μας—ὅσημέραι πυρακτοῦται, θερμαίνεται, ἐκβάλλει πυκνοὺς κατὰ δράγματα καὶ δέσμας σπινθήρας, ὡς μαγκάλι ἀναπτύμενον τὸν χειμῶνα με φοβερὸ μυιαστῆρι. Ἀφότου τῷ ῥίξε ὀλίγον εἰς τὴν πρωτοτυπίαν, ἐζωντάνεψε καὶ τὴν κυνηγοῦνε τῶρα οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι ὡς νὰ ἦτο... βασίλισσα χοροῦ. Καὶ αἱ μεταφράσεις τῆς εἶναι ἐνδιαφέρουσαι, ἀναγινώσκονται ἐν ἐργηγόρσει. Δύο τελευταῖά της ἄρθρα ἔκαμαν κρότον, ὡς λέγουσιν εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν γλῶσσαν: Οἱ γάμοι ἐπὶ τουρκοκρατίας τοῦ νοστιμογράφου Δημητράκη Καμπούρογλου καὶ τὸ Ἐρχονται τῶν φοιτητῶν, προῖόν τοῦ δυνατοῦ καλᾶμου τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἐπαμεινώνδα Κουρτίδου, εἰς ὃν ὀφείλονται τόσα κοινωνικὰ ἄρθρα τοῦ Μὴ Χάρεσαι ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀπόμαχος καὶ ὑπὸ ἄλλα.

Ἄλλὰ οἱ ἐπὶ Τουρκοκρατίας γάμοι δὲν εἶναι ἡθογραφικὴ μονογραφία, ἀλλὰ εὐαρεστώτατον ῥόφημα, τὸ ὅποτον πληροῖ τὸν νευρικὸν ὀργανισμόν τόσων ἐντυπώσεων, συγκινητικῶν, κωμικῶν, χρωπῶν, γαργαλιστικῶν. Νομίζει τις ὅτι δὲν περιγράφονται γάμοι Ἀθηναῖκοι πρὸ ἐξηκονταετίας γενόμενοι, ἀλλὰ γάμοι ἀγνώστων χωρῶν, ἂν μὴ ἀγρίων χωρῶν. Τόσοι ὀρμαθοὶ περιεργωτᾶτων ἐθίμων, ἱματισμῶν, τρόπων, κρέμονται ὡς αἵματοβαμμέναι ῥοδαὶ ἀπὸ τοῦ ἀκκιζομένου καλᾶμου τοῦ κ. Καμπούρογλου, καὶ με τόσην ἀφέλειαν ἀπὸ τὴν δαιμονισμένην γραφίδα του ἐκτίθενται, ὡς νὰ ἦτο καὶ αὐτὸς πανδρευμένος τοῦ καιροῦ ἐκεῖνου, ἐνῷ ὁ Δημητράκης μας μόλις πρὸ ὀλίγου ἐγείνε κυνηγός, ἕως ὅτου συλληφθῇ ἡ συλλαβὴ τὸ πουλί του. Ἐνίοτε εἰς μερικὰ μέρη σοῦ ἔρχεται νὰ ἀναφωνήσῃ τὸ νικηφόρειον ἐκεῖνο: Μωρ' τ' εἶν' τοῦτα; Καὶ πάλιν ἐνίοτε ἐπιθυμεῖς νὰ ἐζῇς τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, νὰ παρασταθῇς ἥρως τῆς ἐνναήμερου ἐκεῖνης κωμωδίας. Δὲν ἦσαν ἐκεῖνοι γάμοι; ἦσαν Ἑλευσίνια!

Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας διὰ τὸ πολύπονον τέλειον καὶ γελαστὸν νέον ἔργον του τὸν φίλον μας Καμπούρογλου καὶ συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσίν του εἰς ὅλους καὶ ὅλας.

Θέλετε νὰ μάθετε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπαίτων ἐν Ἀθή-
ναις ;

Ἴδου τί μᾶς ἐβεβαίωσεν εἰς ἔμπορος τῆς Ὁδοῦ Ἐρ-
μοῦ :

Κάθε Σάββατον μοιράζει δύο δραχμῶν δυνάμεις καὶ
δὲν τοῦ φθάνουν.

Δηλαδή ἐκατὸν ἐπαῖται πηγαίνουν εἰς τὸ Κατάστημα
του.

Καὶ πόσοι εἶναι οἱ μὴ πηγαίνοντες ;

Φαντάσθητε τώρα τὴν ἐνόχλησιν τῶν ὄντων αὐτῶν,
ἅτινα κατατάσσονται μετὰ τῶν κωνόπων, τῶν κορέων,
τοῦ κονιορτοῦ καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Ἐμποδίζουν τὴν πελατεῖαν, ἐνοχλοῦσι τὰ νεῦρα, σοῦ
κῆδον τὴν ὁμιλίαν, ταράττουν τοὺς λογαριασμούς του
καὶ κᾶπου κᾶπου σὲ κλέπτουν.

Κοσμονόκος δὲ οὐκ ἠδουλήθη σινιέναι, ἀλλὰ προστα-
τεύει τοὺς νέους αὐτοὺς ὑπηκόους του.

Εὐρίσκομεν σωστὰ, πολὺ σωστὰ, τὰ περὶ νέου θεάτρου
ὑπὸ τῆς Νέας Ἐφημερίδος γραφέντα ἐν τῷ φύλλῳ τῆς
Κυριακῆς. Ἐκεῖναι αἱ γραμμαί : «Νὰ ἔχωμεν θεάτρον
δύο ἑκατομμυρίων περίπου, εἰς τὸ ὅποτον θὰ ἀπαιτῆται
νὰ πηγαίνωμεν μὲ βελάδαρ οἱ ἄνδρες, καὶ δεκοιτὲ αἱ
κυρίαί, ἐνῶ θὰ διερχώμεθα, ἕως οὗ φθάσωμεν, δρόμους,
ἐφ' ὧν μέχρις ἀστραγάλων θὰ λασπονώμεθα τὸν χειμῶνα
καὶ θὰ σκονιζώμεθα τὴν ἄνοιξιν» ἦσαν ἡ πικροτέρᾳ σά-
τυρα παντὸς ὅ,τι αἰσθάνεται καὶ διανοεῖται εἰς αὐτὸν
τὸν ἀποτροπικὸν Ὑδρυκέφαλον τοῦ Ἰακωβάτου, τὸν κα-
λούμενον δυστυχῶς : Ἀθῆναι !

Εὐρίσκομεν σωστὰ, πολὺ σωστὰ τὰ περὶ νέου θεάτρου
ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος ἀντίθετα γραφέντα ἐν τῷ φύλλῳ τῆς
Τρίτης. Ἐκεῖναι αἱ γραμμαί. «Δυνάμεθα νὰ οἰκοδομήσω-
μεν θεάτρον ἀντὶ 300 χιλ. δρ. μόνον· πιθανὸν καὶ μὲ
ὀλιγώτερα, λέγομεν ἡμεῖς, ἂν θελήσωμεν νὰ πῆξωμεν
ἀπλῶς σκηνὴν νευροσπάστων καὶ νὰ ἐγκαταστήσωμεν ἐν-
τὸς τὸν φερέοικον Περικλῆ τῆς ἀπόκρεω», εἶναι ἡ πικρο-
τέρα σάτυρα παντὸς ὅστις σκέπτεται ἢ διανοεῖται ἄλ-
λοῖως περὶ τούτων.

Ἀπέσυρε ὁ κ. Ζιρὰρ τὸ σχέδιόν του καὶ μένει ὁ κ.
Τσίλερ μὲ τὸ μονοπώλειόν του.

Ἐδημοσιεύθη ἄλλοτε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀκριβῶς ἐφημε-
ρίδι ἀγγελία ὅτι ὁ ἐν Ἀδρ'ανουπόλει βιβλιοπώλης κ.
Κ. Σ. Βλαχόπουλος δέχεται τὴν ἐπιστᾶσιν ἐφημερί-
δων, περιοδικῶν, πωλήσεως βιβλίων κλπ. Ὅσοι θέλετε
νὰ τοῦ κάμετε ἐλεημοσύνην, ἂν καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ
ἐπαγγέλλεται τὸν ἐπαίτην, ἀναθέσάτε του τοιαύτην ἐν-
τολήν. Θὰ σᾶς γράψῃ εἴκοσι γράμματα ὅτι σᾶς ἔκαμε
συνδρομητὰς καὶ στείλετέ του φύλλα καὶ ἐπειτα θὰ
προσβληθῇ ὑπὸ βουδαμάρας—ἐν τοιαύτῃ δὲ βουδαμάρᾳ
θὰ ῥοκανίζῃ ὡς κύων τὰ ὅσα, τὰ χρήματα καὶ τὰ φύλ-
λα σας.

Εἶναι καὶ αὕτῃ ἀγγελία ὡς ἡ ἄλλη ἐκείνη.

Μίαν τοιαύτην ἀγγελίαν θέλομεν δημοσιεύσει προσε-
χῶς καὶ διὰ μερικὸς συνδρομητὰς μας ἐν Βόλῳ, ζητή-
σαντας νὰ ἐγγραφῶσι διὰ τρανῶν ἐπιστολῶν των.

ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΜΑΣ ΕΝ ΣΥΡῃ.

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ).

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰχομεν λυπηρὰς σκηνὰς ἐν
τῷ Προξενίῳ, τῶν ὁποίων ὅμως εὐτυχῶς ἡ ἔκδοσις ἀ-
πέβη πρὸς πλήρη ἱκανοποίησιν τῆς ἀρχῆς μας.

Περὶ τὴν 10ην π. μ. ὥραν πέντε κατὰσκοποι τῆς
ἀστυνομίας ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα πρῶν λωποδύτην,
δυστυχῶς ὅμως Ἑλληνα, ἠθέλησαν παραβιάζοντες τὸ ἄ-
συλον τοῦ Προξενίου νὰ ἀπαγάγῃσι διὰ τῆς βίας ὑπο-
πτον ἄτομον καταφυγόν ἐντὸς αὐτοῦ, ἀνέβησαν δὲ μέχρι
τῆς θύρας τοῦ Γραφείου τοῦ κ. Προξένου, ὅποτε εἰς κα-
βάσης τοῖς ἔκαμε τὴν παρατήρησιν ὅτι εὐρίσκονται ἐντὸς
τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενίου.

Εἰς ἀπάντησιν αὐτοὶ ἐξαγαγόντες βεβόλβερ τῆς κυβερ-
νήσεως των ἠπείλησαν τὸν καβάσην ὅτι θὰ πυροβολή-
σουν· ἀλλ' οὗτος, μετὰ δύο ἐτέρων τοῦ προξενίου κα-
βάσιδων καὶ τινων ὑπαλλήλων οὐ μόνον ἀφώπλισαν αὐ-
τοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔδειραν ἀνηλεῶς, κρημνίσαντές τι-
νας τούτων ἀπὸ τῆς κλίμακος.

Οἱ ἄτιμοι οὗτοι ἐτράπησαν εἰς ἀνάνδρον φυγὴν καὶ
δὲν ἠδυνήθησαν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ προξενίου νὰ συλ-
λάβωσιν εἰμὴ ἕνα ἐκ τούτων ὃν καὶ ἐφυλάκισαν, πρὸς
βεβαίωσιν τῶν γενομένων.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μουτσαρίφου
εἰς ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς ὅστις συνέταξε περι-
ληπτικὴν ἔκθεσιν τῶν γενομένων.

Περὶ δὲ μεσημβρίαν, κατ' ἐντολὴν τοῦ Γενικοῦ Διοι-
κητοῦ, ἐπεσκέφθη τὸν κ. Προξένον ὁ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς
ἀλληλογραφίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ἀνώτατος ὑπάλ-
ληλος Διρὰν ἐφένδης, ὅστις ἐξέφρασεν ἐκ μέρους τοῦ
πασᾶ τὴν λύπην του ἐπὶ τοῖς γενομένοις καὶ ἀνήγγειλε
τῷ κ. Προξένῳ ὅτι τὰ πέντε ταῦτα ἄτιμα ἄτομα ἀ-
πεβλήθησαν τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐτέθησαν ὑπὸ κράτησιν.

Κατὰ τὴν σκηνὴν ταύτην ἤθελον συμβῇ καὶ φόνοι, ἂν
μὴ προελάβανεν ὁ κ. Προξένος νὰ διατάξῃ τοὺς καβά-
σιδες νὰ σταματήσουν, καθόσον εἰς τῶν καβάσιδων ἐπε-
τέθη κατὰ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κατασκόπων ἀθλίου Ἑλ-
ληνος Τσάκωνα διὰ τῆς ἰδίας μαχαίρας, ἣν τῷ εἶχεν
ἀφαιρέσει.

Καλὸς.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΣΥΡᾳ.

(ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ.)

Καὶ ἄλλη φουρνιά.

Εἶνε ἡ τρίτη κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, καὶ ἴσως ἡ
τελευταία.

Περὶ τὰ 600 Ἀλεξανδρινὰ σώματα, ἐφορτώ-
θησαν ἐπὶ τοῦ ὠραίου ἀτμοπλοίου Χίος δι' Ἀλεξάν-
δρειαν, παντοίων γενῶν καὶ εἰδῶν.

Εἶνε οἱ τελευταῖοι αὐτοί, οἵτινες παρέμειναν τῶν λοι-
πῶν, ὅπως ἐορτάσωσιν ἐνταῦθα τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ
Ἀραβῆ, ἐπὶ τὸ Σουλτανικότερον.